

COMISSIÓ PERMANENT DEL CONSELL MUNICIPAL DE BENESTAR SOCIAL

Acta de la sessió de l'11 de novembre de 2014

Sota la presidència de la Sra. Irma Rognoni, Vicepresidenta i la Sra. Mercè Torres, Vicepresidenta associativa del Consell Municipal de Benestar Social, s'inicia la sessió a les 17 h al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona. Actua com a secretària la Sra. Emília Pallàs.

Ordre del dia

1. Benvinguda
2. Aprovació de l'acta anterior i lectura d'excuses i delegacions
3. Informe de Presidència
4. Debat sobre l'Informe Participatiu 2013 – 2014, posada en comú i prioritització de les propostes
5. Presentació de l'informe "Bases per a definir estratègies per a prevenir i pal·liar l'impacte de la crisi en la infància i les seves famílies", elaborat per la comissió *ad hoc* "Impacte de la situació de la crisi en la infància i la igualtat d'oportunitats"
6. Pla de Treball del Consell
 - a. Línies de treball dels Grups i/o Comissions del curs 2014 – 2015
 - b. Pla de Treball de la Comissió Permanent
7. Proposta de punts de l'ordre del dia pel Plenari del 26 de novembre de 2014
8. Diversos

Documentació a la carpeta:

- Acta de la Comissió Permanent de l'1 de juliol de 2014
- Composició de la Comissió Permanent a 11 de novembre de 2014
- Relació d'excuses i delegacions de la sessió
- Informe participatiu: propostes dels Grups de Treball 2013 – 2014
- Recull de propostes dels Grups de Treball 2013 – 2014
- Bases per definir estratègies per prevenir i pal·liar l'impacte de la crisi en la infància i les seves famílies
- Informe de seguiment del Pla d'Inclusió Social 2012 – 2015
- Proposta d'ordre del dia del Plenari del CMBS del 26 de novembre

Assisteixen:

Mercè Torres Fuentes	Vicepresidenta associativa del Consell
Irma Rognoni Viader	Vicepresidenta del Consell
Glòria Martín Vivas	Grup Polític Municipal PP
Immaculada Moraleda Pérez	Grup Polític Municipal PSC
Assumpció Roset Elías	Grup Polític Municipal CIU
Francina Alsina Canudas	Federació Catalana de Voluntariat Social –FCVS
Teresa Crespo Julià	Entitats Catalanes d'Acció Social / ECAS

Felisa Pérez i Antón	Federació Catalana de Drogodependències / FCD
Josefina Rubio Serrano	SURT / Associació de dones per a la reinserció laboral
Núria Carrera i Comes	Col·legi Oficial de Diplomats en Treball Social de Catalunya
Rafael López Zaguirre	Col·legi Educadors i Educadores Socials de Catalunya
Juan José Casado Peña	UGT, Unió General de Treballadors de Catalunya
Josep Ma Canyelles	Expert
Rafel Guayta Escolies	Coordinador GT Salut
Mercè Pérez Salanova	Coordinadora GT Envel·liment
Oriol Romaní i Alfonso	Coordinador Grup de Treball Drogodependències
Albert Sales i Campos	Coordinador GT Pobresa
Josep Maria Villena	Coordinador GT Infància
Ma Glòria Figuerola	Directora Executiva de l'Àrea de Qualitat de Vida i Igualtat
Àngels Canals Vila	Gerent de l'Institut Municipal de Serveis Socials
Josep M ^a Villarreal	AQVIE / Àrea de Qualitat de Vida, Igualtat i Esports

Deleguen:

Josep Lluís F. Rabell	en	Sylvianne Dahan	Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona
Salvador Busquets	en	Mercè Darnell	Càritas Diocesana de Barcelona
Àngels Guiteras	en	Toni Codina	Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya

S'excusen:

Maite Fandos Payà	Tinenta de Qualitat de Vida, Igualtat i Esports
Ricard Gomà Carmona	Grup Polític Municipal ICV-EUiA
Joan Laporta	Grup Polític Municipal Unitat per Barcelona
Sònia Martínez Marfil	Federació d'Entitats d'Atenció i Educació a la Infància i Adolescència -FEDAIA
Joan Segarra i Ferran	Confederació de Cooperatives de Catalunya
Gemma Cánovas Sau	Coordinadora GT Dones
Ferran Casas	Coordinador Comissió de Treball Ad-hoc
Ferran Cortés Izquierdo	Coordinador GT. Acció Comunitària
Begoña Roman Maestre	Experta
Àngel Miret Serra	Gerent, de l'Àrea de Qualitat de Vida, Igualtat i Esports

Convidada:

Berta Argany Moya	Consorci d'Educació de Barcelona
-------------------	----------------------------------

1 i 2. Benvinguda i aprovació de l'acta anterior i lectura d'excuses i delegacions

Sra. Irma Rognoni Viader, Vicepresidenta del Consell Municipal de Benestar Social

Excusa la presència de la Sra. Maite Fandos, Tinenta de Qualitat de Vida, Igualtat i Esports i Presidenta del Consell. Presidiran la sessió la Vicepresidenta i la Vicepresidenta associativa, Sra. Mercè Torres.

Vol recordar la figura del Sr. Antoni Sansalvadó, president honorífic del Banc dels Aliments. El president d'honor del Banc dels Aliments de Barcelona, Antoni Sansalvadó i Tribó, va morir el 18 d'octubre. Va ser president d'aquesta entitat des del 2007 fins al

juny del 2014 i hi col·laborava des dels anys noranta. L'entitat té més de 200 voluntaris. Destacar també el seu paper decisiu en les línies de treball que es van endegar des de la Taula Solidària d'Aliments.

Recorda que a la carpeta tenen el llistat de la composició d'aquesta Permanent i la relació d'excuses i delegacions.

No hi ha cap al·legació a l'acta de la Comissió del passat 1 de juliol, per tant es dona per aprovada.

3. Informe de Presidència, a càrrec de la Sra. Irma Rognoni Viader, Vicepresidenta del Consell Municipal de Benestar Social

3.1. Sobre el treball dels grups del Consell

Els diferents grups de treball, així com la comissió creada *ad hoc* per abordar el tema de l'impacte de la crisi en la infància i llurs famílies, ens presenten avui el resultat del seu treball i avui la Permanent està centrada en la presentació i debat sobre les conclusions i propostes dels grups. Només agrair, com sempre, als coordinadors i coordinadores dels grups el treball realitzat, així com el de totes les persones representants de les entitats en els diferents grups de treball.

3.2. Informació d'interès ELS SERVEIS SOCIALS BÀSICS

Avui no puc deixar de parlar en primer terme del treball dels serveis socials bàsics, i dels equips professionals dels centres de serveis socials de la ciutat. Uns i unes professionals que davant l'impacte que la crisi està tenint en les persones i famílies de la ciutat, estan donant resposta a la demanda i a les necessitats de la població, tant a nivell individual (a les persones i famílies) com a nivell de treball en xarxa (amb altres serveis i altres entitats), i d'implicació en el territori, amb una qualitat de servei més que reconeguda. Professionals que compten amb uns recursos i ajuts que s'han incrementat de manera exponencial en els darrers anys per fer front a les necessitats que ha generat aquesta crisi, que vostès han tingut oportunitat de conèixer a través de les reunions i espais de participació d'aquest consell, on he informat oportunament (l'ampliació de les beques menjador, l'ampliació dels ajuts d'inclusió per habitatge, alimentació, higiene, transport, salut,... Aquests ajuts han passat de 2.750.000 milions d'euros al 2011, fins a quasi 5 milions d'euros el 2013), l'increment de l'atenció domiciliària, dels àpats en companyia, de la teleassistència, una nova mesura contra la pobresa energètica, la implantació de la targeta solidària per cobrir necessitats alimentàries d'una manera digna, els recursos que s'han posat a l'abast per donar resposta als desnonaments,...). Aquest any 2014, a data 31.08.14, s'han tramitat 18.228 ajuts socials per un import de 3.623.880,12€.

Hem continuat treballant per fer dels centres de serveis socials equipaments de referència pels barris, perquè la gent conegui els seus recursos i els seus drets, i també

per potenciar les tasques més preventives i per reinventar o adaptar els serveis a les noves realitats o d'avançar-nos amb respostes a noves necessitats. Un exemple: Targeta solidària. Aquest projecte de ciutat ha guanyat un premi a la bona pràctica en l'àmbit social que atorga l'Escola d'Administració Pública de Catalunya. A l'any 2013, des que es va posar en marxa al setembre i fins al desembre es van repartir 443 targetes per un import de 112.137,16€. Aquest any 2014, fins al mes d'agost, s'han distribuït 1.254 targetes per un import de 525.058,23€.

Destacar també els 7.212.056 € de l'any 2013 destinats a reduir el nombre de desnonaments i garantir l'allotjament de persones i famílies que es queden sense habitatge. La problemàtica de fons és que no hi ha habitatge públic de lloguer i per tant el que cal fer és recuperar sòl públic, pisos i habitatge, però se'n necessiten milers per posar-nos al nivell d'altres ciutats europees. L'Alcalde ha posat en marxa el pla 100 x 1000, i estem treballant en intentar recuperar els màxims possibles. Ara pràcticament no es fan execucions hipotecàries (representen només un 5% sobre el total de desnonaments, l'altre 95% són desnonaments per impagament de lloguer) i en molts casos no es fan per part d'entitats bancàries sinó de particulars. Alguns pisos buits encara en possessió dels bancs, que són cada vegada menys, estan ocupats il·legalment, i això ens porta a una problemàtica diferent, però en tot cas, en situació de crisi, actuem igualment, tot i que partim d'una situació de dret no legítima, mitjançant el CUESB, els serveis socials, en coordinació amb les oficines d'habitatge, quan hi ha persones amb risc de vulnerabilitat, com menors o discapacitats. En aquests casos actuem igualment, tal com vam tenir oportunitat de debatre amb l'Alcalde i amb el President del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. En aquests casos tothom coincidia en que, tot i que la titularitat no és legítima, hi ha un risc i cal actuar. Mai ningú es queda sense sostre, perquè es cobreix via taula d'emergència, via lloguer social o lloguer assequible que puguem fer. Malgrat això, si persisteix una dificultat de sostre, aleshores intervé directament no tant l'Oficina d'Habitatge com en els primers casos, sinó Serveis Socials, aportant l'ajut a l'allotjament. Per això l'import total és de 7.000.000€.

- L'Àrea de Qualitat de Vida, Igualtat i Esports va aportar més de 2.350.000 euros l'any en ajuts per evitar desnonaments.
- S'han ofert subvencions per valor de 1.162.248 euros per tal que el cost del lloguer dels habitatges del parc social no superin en cap cas el 30% dels ingressos dels inquilins.
- S'ha destinat 2.455.430 euros en allotjament temporal de persones i famílies vulnerables en pensions i hotels.

A aquests recursos cal sumar els nous equipaments i recursos residencials que s'han posat en marxa per allotjar persones i famílies que han patit una pèrdua de l'habitatge, i que hem anat detallant al llarg d'aquest mandat en les diferents sessions del consell, el gener del 2013 es va obrir el primer Centre d'Allotjament Temporal Familiar al carrer Navas, el 6 de maig de 2013 es va posar en marxa un nou equipament d'acolliment de persones soles i parelles sense nens al carrer Hort de la Vila. A aquests equipaments s'afegiran de nous properament, com per exemple un nou Centre d'Allotjament Temporal Familiar a Ciutat Vella, i dues promocions d'allotjaments col·lectius protegits (20 allotjaments per a famílies al carrer Ali Bei i 25 per a persones soles o parelles).

Podem estar d'acord que potser els recursos són encara insuficients, però creiem que cal condemnar qualsevol tipus de violència, com els lamentables fets que s'han produït a un Centre de Serveis Socials de Ciutat Meridiana. I els hi vull fer palès el meu contundent rebuig dels fets i la defensa del treball que es realitza des dels centres.

PROMOURE L'OCUPACIÓ

S'estan realitzant moltes accions per tractar el tema de base que és l'ocupació. Durant el mes de novembre sortirà una convocatòria dels Bons Compromís per tal d'incentivar la contractació de 1.340 persones residents a la ciutat que estiguin en situació d'atur i tinguin un difícil accés al mercat laboral, a la qual s'ha destinat una dotació de 22 milions d'euros.

Avui també els volia comentar els resultats dels programes que ja tenim en funcionament conjuntament amb Barcelona Activa, i dels quals també hem parlat en aquest Consell: PISL (inserció sòcio-laboral) i PROPER – Programa Personalitzat de Recerca de Feina. En l'últim any (dades de maig 2013 – a maig 2014), s'han atès 1.913 persones en risc d'exclusió social a través dels dos programes municipals d'inserció laboral PISL i Proper. I 437 persones han trobat feina en un termini de 6 mesos.

Des del mes de juny d'aquest any s'està portant a terme una nova edició d'ambdós programes. Fins el mes d'octubre ja s'han donat d'alta un total de 801 persones, 115 ja han començat a treballar i 120 ja han acabat un curs de Formació Professionalitzadora, obtenint el corresponent carnet o diploma acreditatiu.

Finalment informar, que per continuar amb aquesta mateixa línia de creació d'oportunitats de treball, donem un pas més, impulsant des de l'IMSS el PROJECTE LABORA. BARCELONA. MERCAT LABORAL RESERVAT per millorar la taxa d'ocupació de les persones que acudeixen als serveis socials, emfatitzant l'enfocament a l'ocupació. Destinarem 1,5 milions euros. El programa està promogut per l'Ajuntament de Barcelona, i ho fem en col·laboració amb el Tercer Sector: concretament amb ECAS, FEICAT i CREU ROJA.

Pretenem crear un "model" d'atenció integral a nivell de ciutat:

- operativitzat a través d'una *Plataforma* transversal de gestió de l'ocupació "*protegida*" que té en compte les necessitats específiques de cada persona.
- així com la creació d'un mercat laboral reservat per a les persones en risc d'exclusió social.

Utilitzarem els incentius a les empreses per a la contractació (els Bons Compromís (200 PIMES + 100 Tercer Sector), la RSC de les empreses, atorgant un segell "empresa solidària" mitjançant l'acreditació competencial dels candidats i candidates i l'acompanyament un temps després de la contractació; així com la contractació responsable de l'Ajuntament.

INVERTIR EN LA INFÀNCIA

I per entrar en un altre tema que és una preocupació del govern de la ciutat, de la resta de grups polítics i de les entitats, reduir l'impacte de la crisi en la infància i llurs famílies.

Tindran ocasió d'escoltar l'amplia proposta que ens eleva el grup *ad hoc* creat gràcies al Consell Municipal de Benestar Social, i pel qual jo mateixa, com a Regidora els hi estic molt agraïda. Les entitats han fet un treball impressionant, tindran oportunitat de veure-ho de seguida, amb unes propostes de les quals tindran un breu resum.

Beques menjadors

Pel curs 2014-2015, la convocatòria de beques de menjador s'ha avançat per tal que les famílies i infants becats puguin gaudir de l'ajut des de l'inici de curs. Hem anat millorant cada any, mancava encara ajustar el temps real, però finalment aquest any ha funcionat molt bé, dit per les pròpies famílies, directors d'escola, etc. Sembla que hem trobat la temporalització correcta.

L'aportació econòmica en beques a la ciutat de Barcelona ha estat d'11.540.000€. L'Ajuntament ha fet una aportació de 8.140.000€. S'ha incrementat un 22,5% el nombre de beques respecte l'any anterior.

Subvencions destinades a facilitar l'accés dels nens i nenes de Barcelona a l'oferta esportiva

Aquestes subvencions s'han incrementat molt. Precisament, per activitats esportives extraescolars dels alumnes de 6 a 17 anys que formen part d'una unitat familiar els ingressos de la qual siguin iguals o inferiors a 9.959,66 euros anuals per cada membre. La premissa és que la situació econòmica familiar no ha de ser mai un impediment per a la pràctica esportiva dels joves.

Campanya d'estiu

Una breu referència a la campanya d'estiu. A la convocatòria d'activitats 2014 han participat 73.327 infants (10.952 més que al 2013), que representen un 32% de la població infantil de la ciutat (l'any 2013 aquest percentatge era del 28%). S'han atorgat 7.668 ajuts econòmics el que representa un 15,1% d'increment respecte al 2013. La despesa en ajuts ha estat de 1.193.457€.

3.3 PLA INCLUSIÓ: I INFORME SEGUIMENT

Finalment, i tal com ens vam comprometre, transcorregut el primer any de desplegament del Pla per a la Inclusió Social 2012-2015, es presenta el I Informe de seguiment del Pla.

De les 192 actuacions contemplades en les 4 línies estratègiques, 154, que representen un 80,2% del total, s'estan executant.

Destacar que les 150 actuacions o iniciatives en clau d'inclusió identificades que no estaven previstes inicialment en el Pla i s'han desenvolupat a través dels districtes de la ciutat, reforçant precisament aquesta aposta per la proximitat que permet el territori.

Finalment, informar del projecte "Vincles", un projecte per atendre les persones grans que fa servir la tecnologia, unes petites *tablets*, tot i que no calen coneixements de tecnologia per part de les persones grans per aplicar-lo. Complementa el projecte RÀDARS i es farà extensiu als grups que ara els hi comentaré, però és una pantalla

tàctil molt fàcil d'utilitzar, i així podem lluitar contra l'aïllament de les persones grans. Treballem en xarxa al voltant d'aquella persona gran que ho necessita.

S'adreça a les persones de 75 anys o més, o de 65 anys o més que viuen soles. Estem treballant també amb persones amb discapacitats o malalties cròniques, o persones de qualsevol edat que siguin derivades per Serveis Socials o de Salut.

Aquest projecte ha rebut el premi Bloomberg, amb una quantia de 5.000.000€ per poder-lo aplicar, per tant es durà a terme. La propera setmana està previst finalitzar el model d'APP sobre el qual s'està treballant, iniciarem una prova pilot fins a finals de febrer del 2015; i que també tenim previst realitzar al gener del 2015 una jornada de treball que ens permeti informar a entitats i professionals implicats, i també treballar amb ells per a millorar la implementació del projecte a la ciutat. Seran oportunament convocats.

4. Debat sobre l'Informe Participatiu 2013 – 2014, posada en comú i prioritització de propostes

La Sra. Rogoni recorda que s'han fet arribar les propostes dels Grups de treball per poder dur a terme un debat i aportar les consideracions que creguin oportunes com a Permanent.

Algunes dades d'aquest curs.

- s'han realitzat 69 sessions de treball
- hi han participat 309 persones
- hi han participat 142 entitats i organitzacions de la ciutat
- hem comptat amb la presència de 61 convidats i convidades provinents de tots els àmbits.

Destacar el treball que s'ha dut a terme:

- Abordatge de situacions de vulnerabilitat i fragilitat
- Situacions derivades de la crisi econòmica
- Noves formes d'organització i alternatives a la comunitat i la ciutadania

La Sra. Rogoni cedeix la paraula als coordinadors i coordinadores dels Grups de treball.

Sr. Rafael Guayta, coordinador del Grup de Treball de Salut.

El Grup de Treball de Salut ha pres novament com a document base per a la reflexió conjunta l'Informe de Salut de Barcelona 2012, que ha focalitzat la primera sessió de treball, amb una aproximació epidemiològica a les principals necessitats detectades a partir dels indicadors exposats. Així s'ha reflexionat i debatut sobre la salut sexual i reproductiva, l'envelliment saludable, el consum excessiu d'alcohol, l'activitat física i la contaminació atmosfèrica entre d'altres, al mateix temps que s'ha tingut en compte:

L'estat de salut de la ciutat és bo. Les polítiques municipals en matèria de salut concretades en programes específics als barris continuen mostrant la seva efectivitat.

No obstant, el Grup voldria fer incís en 2 punts que considerem rellevants:

1. La situació de crisi econòmica mantinguda, manté una relació causal amb la vulnerabilitat, la fragilitat social i un pitjor estat de salut de les persones. Tal i com es demostra en les dades sobre l'Enquesta de Condicions de Vida, que el Grup també ve prendre com a base per les seves reflexions en la seva segona sessió de participació.

Tot i que els determinants no poden ser abordats estrictament des de la vessant sanitària, si que es fa palès la necessitat de continuar tenint enfocament vers la salut en totes les polítiques, cercant una clara estratègia intersectorial.

2. S'observa un increment del consum de tabac en les dones, especialment les menors de 40 anys, un augment de les conductes de consum excessiu i abús d'alcohol especialment entre adolescents i joves, i un augment del consum crònic de cànnabis. També s'ha incrementat la incidència de les infeccions de transmissió sexual i VIH entre els homes joves, i entre els homes que tenen relacions amb homes, especialment en aquells que tenen historial de proves negatives però que finalment esdevenen positius.

Per això destacaríem d'entre les 37 propostes realitzades aquestes 5 recomanacions:

1. Mantenir les polítiques preventives en matèria de salut sexual i reproductiva, especialment en entorns o col·lectius vulnerables.
2. Implantar des de l'Administració mesures que dificultin l'accés a l'alcohol, com ara la limitació de l'exposició de begudes alcohòliques als aparadors de certs establiments, l'exigència de llicències específiques per vendre alcohol d'alta graduació, etc.
3. Augmentar decididament la interrelació entre entitats i projectes comunitaris focalitzats en les persones grans o adults grans a efectes de maximitzar beneficis i optimitzar recursos.
4. Dissenyar estratègies específiques per potenciar la pràctica esportiva a segments poblacionals concrets, com ara joves, pares i mares de nens en edat escolar, dones joves, dones adultes, i col·lectius especialment vulnerables.
5. El grup aposta decididament perquè Barcelona es plantegi ser una ciutat més verda, seguint l'exemple de les actuacions realitzades a ciutats com Berlín o Seattle, a fi de minimitzar el impacte negatiu de certs contaminants sobre la salut de les persones.

Sr. Oriol Romaní, coordinador del Grup de Treball de Drogodependències

Assenyalaré aquelles conclusions que hem prioritzat en les més de 30 que vam elaborar. Una de les reunions que vam realitzar es va fer conjuntament amb el Grup de Salut i l'altra per discutir específicament el Pla de Drogodependències. Hem aportat les nostres idees en aquests dos àmbits. El resum de les propostes prioritàries és el següent:

1. Processos de medicalització dels adolescents. Sabem que no és funció estricta de l'Ajuntament, però pot aconsellar a qui sigui necessari. Estem insistint molt en que no pot ser que els adolescents pensin que, amb una pastilla (sigui legal o il·legal) les coses es poden solucionar. Tampoc que quan van a demanar ajuda per molts malestars, la solució que se'ls ofereix és una pastilla. Creiem que és una idea molt contradictòria i en la qual caldria treballar-hi.
2. Treballar la perspectiva de gènere en relació al masculí per incidir en les conductes de risc en drogues i VIH.
3. Enfortir les tecnologies dels dispositius terapèutics. Tornar a posar en un primer pla les tecnologies de les teràpies enfront de les tecnologies merament farmacològiques, perquè és la forma de poder treballar quelcom que està en el fons de molts problemes de drogues i que és el malestar emocional de la població. Això implica poder treballar també la dimensió comunitària d'aquest malestar emocional.
4. Creació d'una xarxa jurídica, d'un recolzament del qual puguin disposar tots els centres d'atenció, d'una manera àgil i flexible. Els aspectes de criminalització tenen moltes vessants personals que acaben afectant a molts dels drogodependents amb més problemes.
5. Clubs de cànnabis. Ja que en el Grup de Drogodependències estan totes les associacions i entitats de drogues de Barcelona, hem mostrat la nostra disposició a ser interlocutors vàlids en el procés de discussió dels clubs de cànnabis. Fins el moment no hem obtingut resposta, per tant hi insistim perquè és un tema important. Tal i com diem a les conclusions, si la reglamentació no es fa pensant en temes de salut i de cohesió, pot acabar afavorint les grans empreses que hi ha darrera d'aquests grups en detriment dels que estan més organitzats, que són la gent que té molt més lligam amb un plantejament relacionat amb la prevenció i la reducció de danys.
6. Treballar en la prevenció amb les famílies, lligat amb la prevenció comunitària. El tema de les famílies toca en un altre Grup de Treball, però amb el tema de les drogues és imprescindible aquest treball amb les famílies.
7. Visibilitzar l'associació alcohol – violències és una de les maneres de poder desprestigiar socialment l'alcohol.

Sra. Irma Rognoni, Vicepresidenta del Consell Municipal de Benestar Social

Abans de passar la paraula al següent Grup, només dir que la Sra. Cristina Iniesta, Delegada de Salut, ho té en compte el que ha dit el coordinador del grup i a més està en contacte amb el grup.

La Sra. Gemma Cánovas, coordinadora del Grup de Dones ha excusat la seva presència, però ens ha fet arribar el que volia transmetre, i ho farà la Sra. Emília Pallàs.

Sra. Emília Pallàs, Secretària del Consell Municipal de Benestar Social

La Sra. Cánovas ens ha fet arribar tres propostes:

1. Violència masclista. Tot reconeixent que ja s'està fent, continuen destacant la necessitat de suport i cura als i les professionals que treballen en la prevenció i l'abordatge de la violència de gènere amb diferents mitjans i metodologies. Aquest és un tema difícil, i per tant es va posar èmfasi en aquesta necessitat de suport als i les professionals.
2. Estereotips en els adolescents. El Grup destaca la necessitat de continuar en l'èmfasi de la intervenció preventiva des de la infància i adolescència, amb la implicació de les famílies, els educadors i la comunitat en general. De forma paral·lela al treball grupal habitual amb famílies, fer abordatge en grups de mares per tractar temes específics en la transmissió de valors referents de mares a filles.
3. Impacte en la salut. Continuar treballant amb l'enfortiment i apoderament de les dones perquè prenguin consciència de la necessitat de cuidar-se en temes globals i perquè consolidin la posició de subjectes amb capacitat de decidir sobre la seva salut.

Sra. Mercè Pérez Salanova, coordinadora del Grup de Treball d'Envel·liment

Aquest any el Grup de Treball ha canviat de nom, passant de ser el Grup de Treball Persones Grans a ser el Grup de Treball Envel·liment. Hi faig esment perquè el canvi de nom es fonamenta en l'interès que tinguem una aproximació més global i variada al propi fenomen i per tant no ens centrem (que ja no fèiem) en les referències cronològiques. D'altra banda, podem veure que tot el que passa amb l'envel·liment interacciona amb les altres etapes de la vida. Els que ens considerem grans ens podem sentir més dins aquest grup i els que no s'hi consideren també s'han de sentir vinculats, com a trajecte de vida.

A més d'estar com a Grup actiu en la reflexió i debat sobre el nou protocol municipal de prevenció i intervenció envers el maltractament de les dones i els homes grans de la ciutat, la nostra ruta sobretot estava centrada en dos grans temes:

1. La participació social. Nous grups de jubilats i jubilades. El que és més expressiu dels treballs que hem fet és la importància de poder visibilitzar les diferents formes d'envel·lir, la varietat de formes de participar, que és el que fa que alguns de nosaltres estem en aquest moment aquí, i la pluralitat d'actors, organitzacions i projectes on les persones s'impliquen sense considerar l'edat. És important que el propi Ajuntament i tots els actors que estem involucrats en el benestar social

puguem actualitzar quines són les nostres eines de treball, les nostres maneres de concebre les pràctiques socials de participació i d'estimular-les. També plantegem la pertinència d'acurar més un tipus de mirada, d'estudi, de reflexió, de recerca, d'avaluacions, on s'incorpori la perspectiva generacional i de gènere. Moltes vegades sembla que a la ciutat es parli de persones grans com si fos una configuració indefinida on la perspectiva de la gènere s'acabés quan les persones es jubilen, quan de fet la perspectiva de gènere ve molt d'abans i continua quan les dones es jubilen o ho fan els companys/es o marits.

2. La cura de les persones grans i els cuidadors familiars. Hem treballat amb la noció de que enlloc de cura de llarga durada hauríem de parlar de cura al llarg de la vida. I potser si pensem en termes de cura al llarg de la vida pensarem en la cura a l'envelliment d'una altra manera. No pretenc fer jocs de paraules, però les paraules ens organitzen, i aquest any hem prestat especial atenció a tot allò que significava actualitzar: accions, reflexions, serveis, iniciatives que estan en marxa en relació a l'atenció a les persones grans que necessiten cura continuada, constant, quotidiana i també a aquells i aquelles que des dels entorns no professionals (familiars, amicals, veïnals o de voluntariat) els hi estan proveint, sobretot els familiars. Aquí ens ha preocupat molt com treballar sobre una posició més proactiva davant de les visions idealitzades, d'una lògica de devoció filial, marital o conjugal que fa que no es pugui plantejar ni la queixa fins que s'arriba a un esgotament que es tradueix en malaltia o en la ingesta d'antidepressius perquè no hi ha una altra manera de sobreviure a la vida quotidiana.
3. Reflexió crítica de com podem treballar davant del sentiments per fer front a la desprotecció que moltes persones plantegen i expressen.
4. Elaborar una sèrie de materials. Els que van seguint els treballs dels Grups del Consell de Benestar i concretament aquest, saben que sempre intentem fer propostes que estiguin, d'una banda, amb un peu molt posat en l'aquí i l'avui, i un altre fent un salt bastant cap endavant. Ens sembla que cal orientar a la gent que encara no està col·locada en els escenaris de l'envelliment i oferir-los informació i criteris de valoració sobre problemes i criteris per orientar solucions en diferents temes. En concret, hem esmentat nou temes:
 - L'habitatge i els entorns "com a casa", tothom ho desitja però hi ha molt poca concreció orientativa al respecte.
 - Les respostes en la proximitat.
 - La vulnerabilitat a la nostra cultura, una cultura que exclou la vulnerabilitat.
 - La preservació de la dignitat quan les persones perden l'autonomia, la decisió i la independència.
 - El temps i la reorganització a la vida quotidiana i noves formes creatives que ens fan falta.
 - La implicació de les diferents generacions, no només la generació intermèdia pot tenir capacitat de cuidar. Els néts i les nétes també.
 - Les tecnologies al servei de les persones.

- Els drets socials.
- La responsabilitats individuals i col·lectives en tota aquesta tasca.

Hem intentat treballar, com els deia fa un moment, amb una perspectiva de posar al dia reflexions per veure quines de les accions que s'estan duent a terme ara al conjunt de la ciutat, en el context actual que estem vivint segueixen sent coherents, pertinents i quines cal revisar a fons.

Sr. Josep Maria Villena, Coordinador del Grup de Treball d'Infància

El Grup d'Infància no acostuma a tancar d'un any per l'altre els temes que tractem, sinó que hi anem treballant fins que veiem que els temes que proposem estan encaminats. Aquest any hem tractat tres temes:

1. Participació infantil. Hem escoltat els resultats de l'audiència pública per a nois i noies de la ciutat, concretament amb nois i noies de l'escola Virolai. Sabem també que el Pla Municipal d'Infància hi està treballant sobre la participació, així com altres iniciatives municipals que no donen per resolt el tema de la participació infantil, ni molt menys, però s'està treballant en línia.
2. Estils de vida. Vam començar a treballar a finals del darrer curs en les influències que tenien les noves formes de viure amb el coneixement i la realitat dels estats d'ànim i de salut dels nens i nenes, i la influència tant a nivell de consum, d'alimentació, de tecnologies, etc. Aquest any hem aprofundit una mica més, hem entrat en conèixer l'enquesta de factors de risc en estudiants de secundària, per exemple. Han vingut representats del Centre de Salut Mental Infantil i Juvenil de Sarrià – Sant Gervasi, s'ha presentat al Servei Municipal per l'Adolescència i les Famílies i el projecte "Aquí t'escoltem". Hem vist que ens hem quedat molt curts, falten moltes reunions, és un tema del qual parlarem quan parlem de les propostes per al proper curs, però entenem que és un tema important i al qual nosaltres hi donem prioritat.
3. Elaboració d'un índex de benestar social en la infància i l'adolescència. En les sessions de treball que hem dut a terme en el Grup per tractar aquest tema, hem trobat molt la col·laboració i el debat amb el Sr. Villareal i la Sra. Pallàs, per tal de buscar la solució a aquest tema. En l'àmbit territorial de districte o barri, que ens interessa molt, a més de la informació demogràfica (que sí tenim), no existeix altra informació general sobre infància desagregada. Un índex de benestar social infantil amb aquesta dimensió territorial és de difícil elaboració perquè no existeixen les dades necessàries. A la vista d'aquesta informació es constata una manca de dades integrades i territorialitzades del col·lectiu infantil i una fragmentació de la informació a causa de la diversitat de sistemes i indicadors que utilitzen els diferents serveis. Entenem que aquest tema és imprescindible per fer unes polítiques d'infància tant a nivell de Barcelona com a nivell de barris, i per tant, amb les nostres propostes, ens hem limitat a tractar aquest tema. Creiem que és el tema estrella per a nosaltres i que ho continuarà sent. Demanàriem que també el municipi el prengui com a seu, perquè està molt en línia amb el treball del Grup de Treball sobre l'impacte de situació de la crisi, amb les "Bases per a definir estratègies per a pal·liar l'impacte de la crisi en la

infància”, en el qual pràcticament no hem coincidit cap de les persones. Una de les actuacions prioritàries va en aquesta línia: recollir dades i indicacions per a millorar la presa de decisions en l'àmbit de la promoció del benestar social. La nostra proposta és detallar quines són les condicions per a aquest índex de benestar social d'infància i adolescència, i que sabem, pel que hem pogut treballar, que serà difícil. No es tracta de fer una continuïtat, o de presentar unes dades més o menys progressivament, sinó que s'ha de fer un salt qualitatiu important. És un tema que l'Informe del Comitè dels Drets dels Infants de la darrera Comissió dels Drets dels Infants demana que estigui com a prioritari a totes les administracions públiques que tractin temes d'infància. Hem volgut definir aquest índex:

- que estigui en l'àmbit de la Convenció dels Drets dels Infants, les cinc Ps: protecció, promoció, prevenció, participació, provisió de serveis.
- periodicitat i actualització que com a mínim s'ajustin als informes que es fan cada cinc anys a la Convenció dels Drets dels Infants.
- equiparable a altres indicadors.
- proximitat. Als barris és difícil però com a mínim a nivell de districte aconseguir aquesta aproximació.
- benestar subjectiu des de la perspectiva dels infants i adolescents. No ens serveixen els indicadors que elaborem nosaltres, sinó que hem de conèixer de primera mà quina és la situació en que els infants es senten com a ciutadans actius, com a membres d'una família, com a alumnes d'una escola. Sabem que és molt complicat, però que hi ha iniciatives privades que properament començaran per barris a fer aquest informe subjectiu que considerem molt important.

Sr. Albert Sales, coordinador del Grup de Treball de Pobresa

Des del Grup de Pobresa en els últims anys la majoria de les converses acaben derivant al mateix lloc: preguntar-nos com es poden fer polítiques inclusives amb un mercat laboral que no funciona i que a més difícilment funcionarà.

En aquest darrer curs el que vam plantejar va ser intentar tractar visions diferents del que serien les polítiques inclusives, visions diferents en les que es posés a les persones per davant de les necessitats del sistema econòmic o productiu, ja que el sistema productiu, per moltes facilitats que li donem, no crea llocs de treball per a les persones a les quals les entitats que es dediquen a la lluita contra la pobresa atenen.

Hem fet tres sessions de treball amb convidats externs i la resta de sessions de treball de debat intern, on hem treballat tres temes:

1. La possibilitat d'establir polítiques de Renda Garantida de Ciutadania en la línia del que ens expressaven els companys i companyes que han promogut la ILP al Parlament de Catalunya, que ja està aparcada. La falta de renda és el problema principal de les famílies, per molt que després volem pal·liar-ho amb altres polítiques com facilitar alimentació o qualsevol altre servei. Al final el problema és que no entren diners en aquestes llars, i tots i totes tenim dret a la subsistència, i per tant hem de començar a pensar en polítiques que trenquin aquesta lògica. La lògica de la Renda Garantida ens va semblar, amb total

consens al Grup, interessant tant a nivell de país, com per a plantejar-se quines accions pot fer la ciutat de Barcelona per impulsar aquest tipus de polítiques.

2. Moviments veïnals i moviments de la ciutadania organitzada que intenten donar altres tipus de serveis o que s'intenten auto-organitzar per cobrir les seves necessitats més bàsiques. En aquest sentit, la primera anàlisi la vam fer des de la perspectiva de la Xarxa d'Aliments de Gràcia. Ens van explicar la seva experiència d'auto-organització per tal de reutilitzar aquells aliments que encara estan en bon estat i que els comerços de proximitat del barri ja no poden vendre, i com la participació inclusiva de les persones del barri que estan en una situació molt delicada dintre de la mateixa assemblea de la Xarxa d'Aliments genera unes oportunitats molt interessants per a aquestes mateixes persones participants. Un cop més, intentàvem explorar lògiques diferents a la de proporcionar aliments. En aquest cas, es tracta de que la comunitat s'organitza per intentar solucionar un problema manifest d'ineficiència de la cadena de subministrament alimentari i intentar solucionar de pas un altre problema: l'accés a l'alimentació d'una part d'aquesta comunitat.
3. Economia social i solidària. Hem intentat veure quin potencial té l'economia social i solidària per a generar llocs de treball estables i en un entorn hostil. És a dir, en un entorn de crisi, de recessió o de suposada recuperació que va molt poc vinculada al que anomenaríem l'economia local o arrelada al territori.

En base a aquestes reflexions sortien dos grans grups de propostes, que poden llegir al document:

- Les relacionades amb el suport a l'economia social i solidària, en el ben entès que l'economia social i solidària té una lectura una mica diferent del que tradicionalment s'ha entès des de l'administració pública. No totes les entitats són economia social pel fet de ser no lucratives, o ser cooperatives. Una de les prioritats de l'economia social és no precaritzar els treballadors i treballadores i per tant mantenir unes condicions laborals dignes per a tots i totes. Per tant, també convidem a que la terminologia sigui analitzada, a que intentem debatre què és el que entenem per economia social, perquè des dels moviments socials hi ha molt treball fet des de fa molts anys.
- Propostes encaminades a donar valor a les iniciatives veïnals i no entrar en la lògica d'enfrontament Administració pública – iniciatives autogestionades i un tercer actor que serien les entitats. O entenem que les iniciatives veïnals autogestionades responen a unes necessitats i estan allà per a quedar-se, almenys una temporada, o si el que intentem és que els veïns estiguin a casa vivint la seva pobresa en aïllament, tenim un problema molt greu. Hem de començar a estudiar la manera de construir aquests ponts tant des de les entitats com des de l'Administració pública.

Sra. Irma Rognoni, Vicepresidenta del Consell Municipal de Benestar Social

Passarem la paraula a la Sra. Emília Pallàs, que farà un resum dels Grup de Treball d'Acció Comunitària i de Famílies. Recordar que aquest any la coordinació ha estat a

càrrec de la Secretària pel que fa al Grup de Treball de Famílies. Pel que fa al Grup de Treball d'Acció Comunitària, avui no ha pogut assistir el seu coordinador.

Sra. Emília Pallàs, Secretària del Consell Municipal de Benestar Social

El Grup de Treball d'Acció Comunitària ha treballat d'una manera diferent, però molt paral·lelament al que ha estat la reflexió del Grup de Pobresa. Tenen el document a les carpetes.

El Grup de Treball d'Acció Comunitària ha analitzat les respostes col·lectives que estan emergint a la ciutat, i que sorgeixen des de la ciutadania per a donar resposta a les necessitats actuals, valorant com aquestes experiències tenen en comú el fet que plantegen noves estratègies per defugir respostes assistencialistes a situacions de precarietat. És veritat que a la ciutat també es donen aquest tipus de respostes, però el Grup ha analitzat un altre tipus de respostes, les alternatives més dignes per a persones afectades per precarietat econòmica i que afavoreixen millor el seu apoderament i capacitació per sortir de la seva situació, en la mesura que se'ls proposa que participin activament en el desenvolupament de projectes.

Des d'aquesta perspectiva, el Grup introduïa una reflexió, tant per a l'Administració com per a les entitats: no hem convertit massa sovint a la població en usuària o consumidora de serveis de benestar i no tenim suficientment en compte les seves capacitats per a ser protagonistes d'aquest procés de canvi?. Aquesta reflexió portaria a la necessitat d'establir noves formes de relació entre l'Administració pública, el teixit associatiu i els nous moviments socials basats en l'horitzontalitat, co-responsabilitat en l'abordatge de les situacions socials problemàtiques. Veuen que està en paral·lel al que es plantejava des del Grup de Pobresa, de fet no deixen de ser formes d'abordatge comunitari de situacions de pobresa que es donen a la ciutat.

Pel que fa a Grup de Famílies, ha tingut dos espais de treball:

1. Noves masculinitats i el repte de la cura i la responsabilitat, analitzant com la situació de crisi ha incidit d'una manera molt clara sobre famílies on les persones que aporten més ingressos són els homes que s'han quedat aquest rol actiu. Per tant el que s'ha analitzat és què és el que està passant amb aquests homes i pares en l'exercici del seu rol. S'han estat valorant diferents experiències que s'estan portant a terme, tot i que a petita dimensió, i s'ha plantejat la necessitat de continuar treballant en aquest tipus d'experiències, grups de pares, centrat en pares, no pares i mares, sinó només pares, com a espais molt importants per a avançar en la igualtat efectiva entre homes i dones i per a millorar el rol dels homes en la seva paternitat.
2. Creació del Consell de Família. Saben que aquesta és una proposta que fa l'Ajuntament, que apareix en el Pla Municipal de Família, per a promoure la visibilitat i participació de les famílies a la ciutat, la Creació d'un Consell Municipal de Família. El Grup ha entrat aquest any en el debat i anàlisi del que podria comportar i ha fet una sèrie de propostes que poden consultar en el document de la carpeta, com un annex específic. Per destacar algunes de les qüestions que es plantegen: aquest Consell podria servir per a donar visibilitat i projecció a la tasca que es realitza en l'àmbit de les famílies i pot ser una

oportunitat per a poder fer un millor seguiment de les polítiques municipals que s'apliquin en aquest àmbit i també pot ser un espai de seguiment crític d'aquestes actuacions. Si es planteja la creació d'un Consell de Família, es recomana que sigui un Consell d'una dimensió petita, al voltant d'uns 50 representants de diferents entitats que han d'estar directament vinculades a estratègies i a programes de família. Finalment, en cas que es creés un Consell d'aquestes característiques (que saben que és una funció que assumeix l'Ajuntament), el Grup recomana que sigui un Consell de Famílies, perquè totes les entitats i els diferents models familiars se sentissin representats.

Sra. Mercè Torres, Vicepresidenta associativa del Consell Municipal de Benestar Social

En primer lloc, vull destacar la importància de tota la feina que es realitza des dels Grups i el grau de profunditat que es mostren en la seva majoria.

Algunes idees per a reforçar (ja que hem estat d'acord en molts temes) i fomentar el debat:

Grup de Treball d'Acció Comunitària: reforçar el treball en la recerca d'accions comunitàries que afavoreixen l'autonomia, no pas l'assistencialisme, com bé deia el Grup de Treball d'Acció Comunitària. Malgrat que s'han posat en marxa diferents iniciatives com la targeta solidària, que dignifica molt l'ajuda que es dona, hi hauríem de pensar més i buscar fórmules que no tan sols afavoreixin l'autonomia, sinó que a més ajudin a no perpetuar la situació de necessitat de l'ajut. És un tema que tenim pendent la majoria de les organitzacions i des de la perspectiva comunitària podríem treballar més i impulsar noves fórmules. Si ho enllacem amb el **Grup de Treball de Pobresa**, reforçar també, en la mateixa línia, la Renda Garantida de Ciutadania, que permetria impulsar models afavoridors de l'autonomia personal.

Grup de Treball de Dones: l'impacte de les noves tecnologies en la violència de gènere és una qüestió que cal tenir molt present, perquè lluny de que la violència de gènere estigui decreixent, especialment entre els adolescents, les noves tecnologies el que fan és augmentar aquest problema. En aquest sentit, també voldria incorporar la tasca realitzada pel **Grup de Treball de Famílies** en relació als joves i els adolescents, que cada vegada deixen més de banda les relacions igualitàries. Aquest és un problema en el qual ens quedava molt per fer abans de la irrupció a les llars de les noves tecnologies. Avui hi estem totalment immersos i familiaritzats, però hem de poder trobar i resoldre aquest gran problema.

Grup de Treball de Drogodependència i Grup de Treball de Salut: reforçar el que han dit en quant a la prevenció i no criminalització de conductes i el relacionat amb la no medicalització del malestar dels adolescents. En matèria de salut sexual i reproductiva és important seguir mantenint les polítiques preventives. En aquest sentit cal tenir presents els centres de planificació familiar, que en el seu moment tanta feina van fer.

Grup de Treball d'Envel·liment: reforçar la participació social que poden tenir els nous grups de jubilats. Cada vegada més, com deia la coordinadora del Grup, envellim de manera més activa i amb molta més capacitat.

Grup de Treball d'Infància: el coordinador ho ha expressat d'una altra manera, però jo voldria reforçar la idea que seria important adaptar els serveis i els recursos, que és un dels aspectes a tenir en compte.

Per acabar, i donada la conjuntura econòmica, seria adient que com a Permanent puguem també fer alguna recomanació per a incloure a l'Informe.

Sra. Irma Rognoni Viader, Vicepresidenta del Consell Municipal de Benestar Social

Anotem aquest darrer punt i el comentarem posteriorment. Ara és el moment per a intervenir i fer aportacions, destacar algun aspecte.

Passa la paraula a la Sra. Sylviane Dahan

Sra. Sylviane Dahan, Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona

Gràcies als Grups de Treball per tota la feina feta. A nosaltres el que ens preocupa bastant és que estem arribant a l'hivern, al fred, i en relació amb el tema de la pobresa és un moment que pot ser molt dur per a algunes persones en aquesta ciutat. Pensem en la pobresa energètica, i demanem a l'Ajuntament que no accepti cap desnonament durant aquesta època de l'any.

Ens fem eco de la preocupació dels i les treballadores socials, que han fet arribar una carta a la nostra associació denunciant la manca de recursos que pateixen a l'hora d'atendre totes les persones que es dirigeixen als serveis socials, sobretot en barris molt tocats per la crisi. Hauríem de fer un esforç durant l'hivern per poder incrementar les ajudes.

Sra. Fina Rubio, presidenta de la Fundació SURT

El primer que vull fer és felicitar tots els Grups de Treball i Comissions perquè hi ha molta feina i moltes propostes i temes en els quals s'ha avançat en positiu.

En el Grup de Treball de Dones i en el Grup de Treball d'Infància, hi ha una primera reflexió que m'agradaria posar sobre la taula, que també ha destacat el Sr. Villena, la necessitat de dades. Igual que ell plantejava en altres aspectes, crec que en el de gènere és un punt transversal. Cada vegada tenim menys dades desagregades per sexe, ens falten dades respecte a què està passant a les llars, amb les famílies, etc.

En general quan parlem de pobresa i d'infància tenim la imatge del que passa amb les famílies i les llars, però no sabem prou bé què és el que passa específicament amb les dones, els homes i dins les llars. La pobresa de la llar és una dada molt important per poder fer polítiques, però les llars no són unitats homogènies, que visquin al marge de les desigualtats de gènere, i per tant necessitem saber també què és el que hi passa.

També veiem que parlem de famílies monoparentals, però les famílies monoparentals són majoritàriament femenines. Poder disposar de dades més exhaustives, desagregades per sexe, ens permetria conèixer millor la situació de les dones i afinar millor amb les polítiques.

Un altre tema relacionat amb la pobresa i que compartim és el de repensar les polítiques d'inserció, però hi podríem anar una mica més enllà. Repensar les polítiques d'inserció també ha de tenir aquesta vessant de gènere, de recuperar les polítiques amb enfocaments de gènere, accions positives, perquè el que diuen les darreres dades de l'anàlisi del mercat de treball i les contractacions és que passat el primer moment de la gran crisi que ens va igualar a homes i dones, el que està passant ara és que les contractacions o la creació d'ocupació sí tenen aquest biaix de gènere, que també està present en l'atur de llarga durada, etc.

A l'hora de repensar polítiques d'inserció, hauríem d'incorporar també la idea d'accions positives, específiques amb dones grans, amb dones aturades de llarga durada. Valdria la pena també incorporar temes de sensibilització perquè les persones que treballem en temes d'inserció i empreses podem copsar cada dia com hi ha alguns fenòmens que s'estan "recuperant", que estan tornant a passar i que pensàvem que s'havien suavitzat, com per exemple la dificultat de contractació de dones en període fèrtil, "en risc" de tenir fills. Aquest fenomen havia minvat, i ara està tornant a passar. Creiem que hauríem d'estar atents i hauria de ser un tema de campanya, d'activitat, d'accions específiques.

Pel que fa a l'envelliment, m'ha semblat molt interessant, però crec que valdria la pena incorporar, ni que sigui perquè no deixi d'aparèixer, que cal recuperar les polítiques i els suports de dependència. Un dels problemes centrals és que han caigut en picat, la llei de dependència ha perdut molts recursos, i aquesta pèrdua afecta directament les dones i també a les dones més grans. Moltes es veuen abocades altre cop a assumir tasques de cura no només de persones grans sinó també dels infants que no poden anar a escoles bressols i les mares o pares dels quals no en poden tenir cura.

Sra. Núria Carreras, Col·legi Oficial de Diplomats en Treball Social de Catalunya

La meva intervenció està molt centrada en el Grup de Treball de Pobresa, la posició del qual, parlant des d'un col·legi professional, és avançada. La manera d'enfocar l'informe del grup de pobresa és rellevant, i ho volia vincular amb l'aquí i l'ara, en aquest cas els fets ocorreguts a Ciutat Meridiana, per a poder reflexionar junts més enllà de les reflexions més estratègiques que podem fer en aquesta Comissió Permanent.

Més enllà de compartir la condemna als fets que van succeir, volia afegir a l'informe que ha presentat la Vicepresidenta, amb sintonia amb el que ha plantejat el Grup de Treball de Pobresa, que si volem abordar les situacions de forma immediata, hauríem de pensar que la crisi econòmica que òbviament ve acompanyada de fractura social, ens fa segurament repensar el sistema de serveis socials. El sistema de serveis socials, quan gairebé el teníem construït, ha deixat de ser un sistema sòlid, no hem arribat a fer-lo universal. Acompanyen la fragilitat del sistema de serveis socials, altres recursos o sistemes (per exemple el d'habitatge en la ciutat i el país), les polítiques de dependència i la incapacitat de recolzar iniciatives populars com la Renda Bàsica Garantida per a garantir els mínims per a tothom.

Tot això fa que situacions de pobresa en alguns districtes o barris o llocs de la ciutat, puguin ser mostra de la reflexió que intento fer (amb tot el reconeixement del paper que està fent l'Ajuntament d'esforç i acompanyament als professionals), fent notar que si

només es posa la mirada en la dificultat dels professionals, estem desenfocant el diagnòstic de la situació actual. Sàpiguen que els col·lectius de Ciutat Meridiana van demanar als col·legis professionals de psicòlegs, educadors i treballadors socials que féssim de mediadors. Ens hem ofert a l'Ajuntament, al qual donem el nostre suport per a iniciatives de mediació, reflexió i debat.

En el present i en el futur, si no tenim reacció en els fets concrets, les paraules ens poden fer confondre de polítiques que en aquest moment han d'anar acompanyades d'una certa revolta, valentia per voler afrontar que hi ha fets que són indicadors de situacions que hauríem d'abordar d'una altra manera. És obvi que les polítiques d'habitatge haurien de ser molt diferents a les actuals, molt més ambicioses. No és una crítica al món municipal, però altres instruments que donarien benestar a tota la nostra col·lectivitat no s'estan produint, i per tant no és d'estranyar que hi hagi situacions com les que es van produir l'altre dia.

Volia compartir i donar el nostre suport molt especialment al Grup de Treball de Pobresa per la seva perspectiva.

Sra. Felisa Pérez, presidenta de la Federació Catalana de Drogodependències

De la mateixa manera, vull felicitar tots els grups. Dins de les sessions que tenim, que no són tantes al cap de l'any, es treballa força bé.

Pel que fa al Grup de Treball de Pobresa, m'agradaria insistir en que el parc d'habitatge social que tenim a Catalunya no arriba al 2%, quan a la resta d'Europa està en un 15% i fins i tot un 35%, tot i que la nostra necessitat és molt més gran que a la resta de països. Crec que tampoc s'ha mencionat el tema de la pobresa energètica, que també hauríem de plantejar.

Pel que fa al Grup de Treball de Salut, potser hauríem d'anomenar-lo Salut Pública, perquè el que pretenem és donar una visió de salut en tota la seva complexitat i també amb temes de prevenció de salut en tots els aspectes, i que la població ho vagi integrant. Per tant parlar només de salut pot confondre's amb sanitat, i crec que hauríem de donar-li aquesta visió pel contingut.

Pel que fa al Grup de Treball de Drogodependències, corroborar el que s'ha dit, el malestar dels adolescents s'està medicalitzant moltíssim, i a més les famílies tampoc saben on anar. No hi ha serveis especialitzats en aquest moment, o hi ha molts pocs, en els que amb sessions de mediació es pugui frenar aquesta situació que posteriorment té conseqüències molt més negatives. Quan els rebem després altres persones, ja la situació ha derivat moltes vegades a consum de drogues. Per a aquests adolescents o menors d'edat amb consum de drogues amb prou feines hi ha serveis, tampoc. Hi ha un servei municipal d'assessorament i orientació, però no hi ha cap servei (tots els que hi ha són privats) per al cas d'una família que necessita ingressar un adolescent perquè no el pot atendre a casa. No hi ha cap servei per a adolescents consumidors, amb la qual cosa ens ho hauríem de replantejar.

Pel que fa als clubs cannàbics, n'hi ha de tres tipus segons la meva impressió i el que hem parlat des de la Federació: els de persones que estableixen un club d'amics i el

que pretenen és fumar tranquil·lament, i que fins i tot ajuden persones amb algun problema per al qual pot ser terapèutic el cànnabis; els que volen fer una mica de negoci; i els que pertanyen a xarxes mafioses. Cal regular la situació perquè hi ha més de 300 clubs cannàbics.

Sra. Teresa Crespo, representant d'ECAS

M'ha sorprès la qualitat de totes les aportacions, estudis i treballs que s'han fet en el Grups, però tinc una sèrie de preguntes que voldria compartir. Valoro moltíssim que els grups comparteixen els mateixos valors o principis. S'ha parlat de la transversalitat, de la persona com a protagonista, cosa que em sembla molt important, s'ha parlat de prevenció, de planificació, etc. Per tant crec que les reflexions ens porten a dibuixar un model que considero un repte per a l'Ajuntament, perquè em pregunto com tot això es traspasa al Pla d'Actuació de l'Ajuntament. Moltes vegades no hi ha recursos, possibilitats i no sé si aquests Grups haurien de fer un segon esforç de priorització i de detectar què és urgent d'immediat. Per exemple, quan parlem de pobresa infantil, crec que és urgent, no es pot esperar a resoldre quan hi hagin recursos. Hi ha una sèrie de temes que caldria que sortissin d'aquestes reunions amb uns certs compromisos d'actuació urgent i immediata que no pot esperar.

S'ha parlat de la Renda Garantida de Ciutadania, que és un tema que fa molt temps que tractem. Potser no és possible la seva aplicació. En aquest sentit crec que s'hauria de fer un esforç de plantejar que no és possible fer una Renda Garantida de Ciutadania a tota la població, però per què no identifiquem unes prioritats i grups de població que siguin els que no poden esperar més? Per exemple, les famílies que no tenen cap ingrés i tenen persones a càrrec. Si no, ens passarem molts anys parlant de la Renda Garantida mentre la gent que està patint no pot resoldre la seva situació. En aquest sentit caldria fer aquest segon exercici de veure en quin grup de població es pot aplicar la Renda Garantida, com, i quan costa. Hi ha moltes prestacions, ajudes, petites subvencions, programes... si es fes un esforç d'unificació i simplificació, de compactació d'ajudes, potser trobaríem els recursos per a aquesta Renda Mínima Garantida per a un col·lectiu. Cal un esforç de compactar els recursos que tenim. Això a més té l'avantatge que la persona no ha de fer múltiples gestions.

S'ha parlat que la pobresa està lligada al tema laboral, però no hi ha cap grup que intenti trobar alternatives a l'ocupació. Si no hi ha ocupació, pot haver activitat, la gent s'ha de sentir útil. Hem de donar a la paraula "activitat" nous sentits. En aquesta línia crec que cal un grup que trobés possibilitats de crear activitat, ja que tothom té dret a rebre però també a donar, i en aquest sentit no en sabem prou i és un tema per a treballar i innovar. Va molt lligat a tenir una renda, perquè si hi ha activitat però no hi ha renda, difícilment es podrà sostenir. Les persones, si no tenen ocupació, almenys que siguin actives, perquè si no tenim dos mals. Això evitaria també problemes de salut, mentals, i de subsistència en les famílies.

Enhorabona per la feina, que ens ajuda a reflexionar i tirar endavant.

Sra. Immaculada Moraleda, Grup Polític Municipal PSC

Normalment no acostumo a intervenir, donat que venim sobretot a escoltar les entitats que formen part de la Permanent i el Plenari, però avui em sembla que és bon moment,

donat el debat que s'ha suscitat en aquesta darrera part de la conversa. Efectivament, en primer lloc hem d'agrair la feina que fan tots els grups del Consell de Benestar Social, una feina aprofundida, serena, molt professional en el millor sentit de la paraula, que per a nosaltres és una eina valuosa per a posar marxa determinades polítiques públiques. En aquest sentit crec que sempre ha estat útil.

Una de les coses que es veu al llarg de les exposicions que han anat fent com a responsables dels grups és precisament com aquesta crisi econòmica que ara ja té una durada més enllà del que ens vam pensar al seu inici, una crisi llarguíssima, duríssima, que desgraciadament i malgrat que tinguem alguns primers repunts en la macroeconomia, trigarà molt a que la ciutadania se n'adoni, ens deixarà algunes seqüeles que trigarem bastants anys a poder recuperar. Una d'elles és, al meu entendre, la qualitat de l'ocupació i el que aquesta ocupació permetrà als ciutadans i ciutadanes. Tot apunta que efectivament es precaritzarà el món del treball i que per tant l'ocupació no només serà precària pel que fa a qualitat, sinó també en quant a quantitat. Per tant, anem a un model de sistema de treball que serà diferent al que hem conegut fins ara. Això em porta a fer dues reflexions: en primer lloc, totes les prestacions que avui reben els ciutadans que tenen algun tipus de problemàtica associada al món del treball estan estrictament vinculades al món del treball. És a dir, totes les transferències de renda que tenim avui dibuixades en el nostre panorama tenen a veure amb la capacitat de treballar, cosa que posarà en dificultat a molts ciutadans, perquè molts d'ells no hauran treballat mai o hauran treballat molt poc temps al llarg de tota la seva vida laboral. Això em porta a fer una reflexió en el sentit en què ho feia la Sra. Núria Carreras, que els instruments que avui en dia tenim dibuixats per a poder atendre a persones que pateixen en un moment donat de la seva vida una determinada crisi en el món del treball i per tant el coixí social que tenim és una xarxa que podem dir que és totalment insuficient, per més esforços que facin l'Ajuntament i les institucions. Efectivament ens dediquem a posar petits pegats en forats que són d'una dimensió que no es pot abordar. Crec que nosaltres, que sempre hem estat una institució valenta, pionera, innovadora, amb capacitat de produir, amb capacitat de pensar, hauríem de fer un esforç en aquest sentit, perquè tenim instruments. Voldria demanar que es repartís o s'enviés a tots els membres de la Permanent i del Consell l'últim informe que ha fet l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans, sobre el *creixement inclusiu*, perquè mostra el que està passant realment, totes les transferències de renda que es fan en aquest moments perpetuen un sistema que és tremendament injust, perquè hi ha persones que no n'accediran mai a cap. Per tant, tenim greus problemes. Alguns són la mostra d'un malestar que fa massa temps que dura i que és massa dur per a moltes famílies. Efectivament una de les possibilitats que tenim és pensar seriosament si un Ajuntament com el nostre, que té recursos econòmics disponibles, pot plantejar-se tenir una Renda de Ciutadania, potser no universal, però sí podem abordar les possibilitats que comentava la Sra. Teresa Crespo, fer-ho en algun tram de població que sigui d'especial interès, perquè segurament amb totes les petits transferències que anem fent a moltes famílies estem fent quelcom bastant semblant al que podria ser una renda per a alguns sectors de la població. Segurament la infància hauria de ser, fins als 12 o els 16 anys, un dels nostres objectius prioritaris. En aquest sentit, aprofito per a comentar que l'Ajuntament té fet un informe sobre aquest tema, realitzat per l'Institut Ivàlua, a demanda del nostre grup, sobre quant costaria a Barcelona tenir una Renda de Ciutadania, i que el Govern podrà explicar en breu. Aquest informe aporta dades interessants, algunes de les xifres

que això representa, que és insostenible per a un Ajuntament com el nostre, però alguna part seria interessant estudiar-la a fons. L'altra afirmació que fa és que efectivament la nostra manera d'accedir i de repartir les ajudes que tenim avui s'ha de revisar.

Per acabar, dir que potser hauríem de recuperar en el tema de l'habitatge algunes iniciatives que ja havíem tingut i que eren interessants. Els apartaments assistits per a gent gran és un model que pot servir no només per a la gent gran, sinó per altres tipus de població. O els apartaments per a joves que en el seu moment van ser tremendament criticats perquè eren molt petits, però ara tan de bo en tinguéssim 30.000 més d'aquells apartaments de 35 metres.

Sra. Mercè Darnell, representant de Càritas Barcelona

Crec que valdria la pena fer èmfasi en la fragmentació d'ajudes que en aquests moments hi ha, la tramitació de les quals recau sobre els treballadors socials dels serveis socials. És veritat que l'Ajuntament de Barcelona està donant molta facilitat als treballadors socials perquè puguin ajudar a cobrir necessitats bàsiques de les famílies. També hem de dir que tot està subjecte a que els treballadors socials puguin donar aquestes ajudes, i això vol dir associar les ajudes sempre a un pla de treball, i vol dir una fragmentació de les ajudes i un etiquetatge de la pobresa: pobresa energètica, pobresa infantil. L'única cosa que fem és etiquetar pobresa i buscar ajudes per tapar forats, que els estem tapant força bé, però sobretot estem responsabilitzant als treballadors socials del que hauria de ser un dret dels ciutadans, i crec que aquí ens estem equivocant.

També la fragmentació de les ajudes impedeix donar protagonisme a la persona. Hem de fer un esforç molt important en fer una lectura fàcil, cosa que no existeix, de les prestacions i les possibilitats d'ajudes. Pràcticament s'ha de fer un màster per entendre tot allò a que té dret el ciutadà. I això vol dir que el poder el tenim els professionals, i la gent més feble i més pobra és la que menys se'n beneficia. Si no, mirem el complement a la PNC, encara ens trobem amb persones que no està cobrant allò al que tindrien dret, perquè és impossible que el ciutadà ho pugui entendre, perquè ens costa fins i tot als professionals, i aquí hauríem de fer un avanç. També caldria avançar amb tot el que sigui la coordinació i l'avaluació del que estem fent a la ciutat. Hi ha una gran societat civil, un tercer sector molt important, una sèrie de serveis municipals que gestiona la iniciativa privada, i això té una part molt important i forta, però també té un punt feble: costa molt tenir una xarxa ben coordinada de tot el que hi ha, a on es pot accedir, un circuit unificat i tenir dades. Perquè hi ha moltes bases de dades, entitats, i perquè ens passem el dia reunits per poder-nos coordinar.

Caldria també fer un esforç de coordinar les propostes que surten aquí amb totes les que surten als grups de l'Acord Ciutadà. Insisteixo sempre en això perquè estem dispersant energies. Som els mateixos professionals els que anem als diferents grups que coordinen molt bé aquests grans professionals, que anem als grups de l'Acord. I no podem estar tot el dia reunits, per tant demano un esforç per a simplificar això i ser més eficients.

Voldria dir, en relació al Grup de Treball d'Envel·liment, que la gent gran està passant de ser cuidada a ser cuidadora. Hem de posar èmfasi que tot i que ara sembla que la

gent gran no és pobra (perquè tot i tenir la pensió congelada, al baixar la renda mitja cada vegada hi ha menys gent gran pobra), és la gent gran la que amb la seva pensió, amb el seu pis de propietat pagat i amb les seves relacions familiars està sostenint a moltes famílies. Les dades de pobresa que es donen són molt enganyoses i cal posar sobre la taula que és gràcies a moltes prestacions que moltes famílies i molts infants arriben a final de mes. No superarem el tema de la pobresa si no tenim clara una cosa que s'ha dit, que és que hi haurà un atur molt elevat durant molts anys, que molta gent que treballarà ho farà en precari. Per tant hem de garantir uns ingressos a principi de mes perquè la gent pugui planificar la seva vida i no visqui demanant a múltiples llocs, per múltiples informes, i múltiples descomptes. No volem més descomptes a pobresa energètica, ni a pobresa infantil. No podem tramitar més coses diferents a més llocs. Volem que les persones tinguin la capacitat per a decidir sobre la seva vida, els seus ingressos, i planificar una dieta, una compra, i ser autosuficients. Si no, no anirem endavant.

Sra. Irma Rognoni, Vicepresidenta del Consell Municipal de Benestar Social

S'han dit moltes coses dels quals hem pres nota, moltes són coincidents amb les que estem treballant des de l'equip de Govern. En tot cas, només tres matisos:

1. En el cas de la simplificació, la Regidoria d'Infància està treballant sobre aquest aspecte, especialment arrel de l'informe que ara els comentarem al punt següent. Estem en aquesta línia, per tant.
2. Un altre punt important respecte als clubs de cànnabis: informant-los que s'està treballant des de la Primera Tinença d'Alcaldia en el seu seguiment. Recordin que no hi ha una normativa autonòmica ni estatal, i això ho complica. S'està treballant amb la idea de fer una normativa local, però és complex, i per tant s'està coordinant d'una forma transversal. La Primera Tinença d'Alcaldia, des de Seguretat, va fer una inspecció, es van suspendre part dels permisos (que no són tals, sinó un assabentat). S'està en contacte transversalment amb Salut, que contactarà grups de toxicomanies d'aquí i de la Generalitat.
3. Pel que fa al que comentava la Sra. Núria Carreras, conec molt bé el tema perquè sóc Regidora de Nou Barris, i voldria destacar dos aspectes importants. En concret a Ciutat Meridiana hem estat treballant en moltes reunions amb diferents grups, des de les pròpies treballadores socials. Potser sí que el model de serveis socials que teníem fins ara, que ens ha servit per als anys 80 i 90, ha funcionat molt bé, però ara estem en un moment d'excepcionalitat, esperem retornar a la normalitat. Per tant hem d'aplicar solucions excepcionals. O potser s'ha de canviar el model de serveis socials i adaptar-lo al s. XXI. Potser podríem fer una jornada per a treballar sobre aquest tema. Però això és més de fons, més lent, primer hi ha l'impacte. Volem informar-los que a Ciutat Meridiana estem treballant sobre un pla estratègic que ara seria molt llarg d'explicar, que té moltes branques: ocupacional, habitatge, etc. Com deia la Sra. Felisa Pérez, falten 40.000 – 70.000 habitatges a Barcelona. Trigarem anys a posar-nos a l'alçada d'Europa, perquè venim d'un dèficit d'habitatge molt greu, per tant aquest és un problema important. Els fets que van ocórrer a Serveis Socials són aïllats, per part de persones que fins i tot algunes no són de Nou Barris. Són quatre o cinc persones molt concretes, i l'incident no té res a veure amb la

dinàmica del treball comunitari a Ciutat Meridiana, que s'ha treballat i es segueix treballant molt, amb moltes entitats. En la revisió que vam fer fa dues setmanes del Pla Comunitari, les entitats comencen a veure uns principis de compactació. No vol dir que estigui tot fet, però abans hi havia un problema comunitari molt greu entre elles, i per tant això s'havia de treballar. En aquestes taules comunes on treballen tots coordinadament s'està treballant altra cosa a part de l'habitatge, cobertura de les necessitats socials, etc. És cert que és un enfocament sistèmic, on els subsistemes s'afecten entre sí, a tot el sistema i a la dinàmica comunitària. Els subsistemes habitatge i treball de Ciutat Meridiana són unes problemàtiques molt específiques, escapen del que és purament serveis socials, és dinàmica i ambient comunitari. Estem treballant molt i falta encara camí per recórrer.

5. Presentació de l'informe "Bases per a definir estratègies per a prevenir i pal·liar l'impacte de la crisi en la infància i les seves famílies", elaborat per la comissió ad hoc "Impacte de la situació de crisi en la infància i la igualtat d'oportunitats"

Gràcies al Consell Municipal s'ha pogut crear aquest grup d'entitats expertes. Ha estat una iniciativa que vam tenir com a Govern dins del marc de l'estratègia compartida. Volíem fer-ho amb les entitats i que hi fóssim tots, i sobretot les entitats que viuen el dia a dia i l'evolució les que poguessin fer un treball d'un document molt important. Persones molt diverses, de diferents àmbits, han participat, per tenir una visió de 360°.

No volem que sigui només un document que ara explicarem, sinó que ja l'hem començat a treballar a nivell intern. A les propostes que ara ens explicarà la Sra. Berta Argany, es contempen diversos nivells que hem estat analitzant. Li hem posat una qualificació de l'1 al 4, en funció de si és una acció que s'està desenvolupant o està com a experiència pilot i requeriria d'ampliació, o si és una actuació nova, o si és municipal. Parlem de 203 accions, de les quals hi ha 44 iniciatives que ja es realitzen, 92 s'estan fent de moment com a prova pilot i s'està en la línia de l'expansió o de l'espera de resultat. Hi ha 53 de noves i 14 que són competència d'altres administracions i per tant farem el traspàs i la posada en coneixement.

Sra. Berta Argany, Comissió de Treball sobre l'impacte de la situació de la crisi en la infància i la igualtat d'oportunitats

Com ha dit la Regidora, no vinc com a coordinadora d'aquesta Comissió de Treball, perquè el coordinador, el Sr. Ferran Casas, catedràtic de la Facultat de Psicologia Social de la Universitat de Girona no ha pogut ser avui aquí. Jo, com a membre d'aquesta Comissió de treball en la que hi he participat representant el Consorci d'Educació, intentaré el més breument possible explicar explicar-los la feina que ha fet aquest grup de treball.

El document "Les bases per definir les estratègies per a prevenir i pal·liar l'impacte de la crisi en la infància i les seves famílies" és un document extens, hi ha moltes propostes, i cadascuna d'elles requereix d'una anàlisi en profunditat, però intentaré un resum.

El perquè d'aquesta Comissió de Treball, aquest encàrrec fet per la Regidora a aquest Consell Municipal de Benestar Social, el resumiríem en aquesta frase, que recull moltes de les coses que s'han dit avui aquí: ***Tot i que l'escassetat severa de béns i serveis és perjudicial per a tots els éssers humans, suposa una amenaça i un perjudici major per als infants, perquè els deixa sense la capacitat d'exercir els seus drets, d'aconseguir el seu desenvolupament ple i de participar plenament com a membres de la societat*** (Assemblea General de les Nacions Unides, 2006).

La Comissió es va constituir el febrer de 2014. Aquests 30 experts o professionals de diferents àmbits de l'administració i les entitats que treballen més directament amb infància i adolescència han fet cinc reunions. A més d'aquestes reunions més plenàries de tota la Comissió s'ha fet treball en petits grups i aportacions individuals des de cada àmbit de treball i des de les pròpies entitats. És una visió global que intenta resumir totes aquestes aportacions.

La Regidora va demanar a aquesta Comissió de treball que fos agosarada a l'hora de fer propostes, que fossin innovadores. Creiem que així ha estat, tot i que ja hi ha algunes de les propostes ja s'estan desenvolupant i duent a terme, també s'han posat noves propostes sobre la taula. No hem partit, en aquesta Comissió, d'un treball previ, d'un estudi, una anàlisi o diagnòstic. S'ha partit d'unes dades d'entorn que tenen al document i des del principi hem parlat de quines eren les necessitats que es detectaven des dels diferents àmbits i de quines eren les propostes concretes que ens semblava que podien ajudar.

Hem pres com a referència en l'estructura del treball i en el propi document la recomanació de la Comissió Europea de febrer de 2013 sobre la importància d'intervenir en la infància, ja que els infants corren més risc de pobresa o exclusió que la població en general.

Els principis que centren aquestes estratègies i recomanacions són els següents:

- **Mantenir una inversió en la infància i les famílies** que permeti la continuïtat de les polítiques i la planificació a llarg termini. És un dels termes que s'han mencionat avui en les seves intervencions.
- Combatre pobresa i exclusió social infantil mitjançant **estratègies integrades** que vagin més enllà de garantir la seguretat material i promoure la igualtat d'oportunitats per tal que tots els nens i nenes puguin aprofitar al màxim els seus potencials.
- Abordar la pobresa i exclusió social infantil des de la **perspectiva dels drets de la infància i de l'interès superior dels infants** com a titulars de drets independents, reconeixent a la vegada la importància del suport a les seves famílies.
- Articular adequadament les **polítiques universals** destinades a promoure el benestar i la igualtat d'oportunitats de tots els infants i adolescents, **amb actuacions específiques adreçades als més desfavorits o vulnerables**.
- Garantir que tots els nens i nenes puguin fer valer plenament el seu **dret universal a l'atenció sanitària**, en particular a través de la prevenció de

malalties i la promoció de la salut, així com de l'accés a serveis sanitaris de bona qualitat.

- **Garantir l'atenció als infants que tenen una major situació de vulnerabilitat o risc** per la suma de factors de desavantatge (minories ètniques, diversitat funcional o discapacitats, famílies monoparentals, infants sota tutela pública,...)
- Garantir el **dret dels infants a participar**. Pel que fa a aquest dret, els infants no han participat en aquesta Comissió, però sí que hem volgut posar com a annex les aportacions dels infants i joves que han fet en els grups de participació que lidera Save the Children. Ens semblava que era una manera d'incorporar aquesta visió dels infants.

El document està estructurat segons aquestes estratègies reflectides d'alguna manera en la recomanació de les Nacions Unides i plantejades en quatre estratègies generals, en 13 de més específiques, en 63 objectius específics i com ha dit la Regidora 203 actuacions concretes. Intentaré destacar alguna de les actuacions, perquè com veuran, el document és molt ampli.

Les estratègies generals i alguns exemples de les actuacions són les següents:

1. Millora de les polítiques locals en infància.

- Millora dels procediments de treball.
- Millora de la disseminació i de l'avaluació de les polítiques públiques adreçades a la infància i a l'adolescència.

Accions destacades (de 41) d'aquest bloc:

- a. Augmentar i mantenir la inversió pública en infància i família per sobre del 2% del PIB, la mitjana europea destinada a polítiques d'infància i famílies.
- b. Definir equips específics per a atendre la infància i famílies en risc en els equips de serveis socials bàsics.
- c. Identificar bones pràctiques i àrees de millora a les entitats que treballen amb infància en situació de vulnerabilitat social.

2. Accés a recursos econòmics per mantenir unes condicions de vida adequades: ajuts, treball i impostos. S'hi inclouen més de 20 accions.

- Recursos econòmics adequats, adreçats a les famílies amb infants.
 - a. Establir una Renda Municipal de Suficiència per als infants de fins a 17 anys en vulnerabilitat socioeconòmica on el titular del dret és el ciutadà menor d'edat, si bé els seus pares i tutors legals gestionarien el cobrament.
- Suport per l'accés de pares i mares al mercat laboral.
 - a. Ampliar els plans d'ocupació d'administracions i entitats sense afany de lucre, empreses socialment responsables. Caldria crear un registre específic per a pares i mares amb fills a càrrec.

- Fiscalitat justa per a les famílies amb infants.
 - a. Analitzar altres formes de compensar a través de la fiscalitat municipal els ingressos insuficients de famílies amb infants en situació de pobresa.

3. Accés a serveis accessibles i de qualitat. És el bloc que té més propostes; s'han definit 43 objectius específics i 115 actuacions. És una de les estratègies que té una dimensió més important en aquest document.

- Habitatge assequible i entorn segur i adequat.
 - a. Ampliar el parc públic d'habitatge de lloguer social que no superi el 30% de la renda familiar disponible de manera sostinguda en el temps, per tal de respondre al dèficit històric i a les necessitats creixents.
- Suport a les famílies amb infants a càrrec.
 - a. Crear serveis d'informació i orientació a famílies en els processos de la vida quotidiana. Es podria definir primer un catàleg de quins són els recursos necessaris per a atendre a les famílies, i a *posteriori* analitzar si aquests recursos existents són suficients i estan ben distribuïts a nivell territorial.
- Intervenció primerenca (0-3 anys).
 - a. Crear i incrementar aquests espais familiars per a 0 – 3 anys en els centres oberts.
- Intervenció específica 16 – 18 anys.
 - a. Desenvolupar a nivell de la ciutat el projecte “Aquí t'escoltem” que ja ha iniciat el 2014 l'Ajuntament.
- Millorar la capacitat de resposta del sistema de salut per satisfer les necessitats dels infants desafavorits.
 - a. Garantir la medicació necessària per als membres de famílies en situació de pobresa.
- Actuacions comunitàries de suport a la criança i a l'educació als infants.
 - a. Promoure xarxes de suport a les famílies.
- Educació, inclusió i desenvolupament socioeducatiu.
 - a. Incrementar la coordinació amb les biblioteques de barri per tal de que disposin dels llibres de lectura que recomanen les escoles del barri.
 - b. Ampliar dels 14 als 16 anys el programa “Èxit” de reforç escolar que es desenvolupa des del Consorci d'Educació.

4. El dret dels infants a participar.

- Incorporació del punt de vista dels infants i de la seva participació activa.
 - a. Fomentar l'associacionisme infantil entre els nens i joves. Tenim associacions que treballen amb infants, adolescents i joves, però no associacions d'infants i adolescents.
 - b. Desplegar a la ciutat el Decret dels Consells de Participació Territorial dels Nens i Nenes i Adolescents de Catalunya.

Dir-los també amb quines limitacions ens hem trobat en aquest Grup de Treball, i que volíem també fer paleses:

- Les pròpies del treball en grup molt nombrós (30 membres) i del temps disponible (des del febrer). Hem arribat a definir unes bases.
- La dificultat d'una visió global per conèixer tot el què s'està fent, i el grau en què el que s'està fent aconsegueix els objectius teòrics plantejats. Com ha dit la Regidora, un percentatge de les actuacions proposades ja es desenvolupen, però no està clar perquè segueix imperant una percepció de que calen.
- La necessitat de més temps per estudiar o aprofundir la factibilitat de cada actuació proposada, particularment les que són totalment noves, i de les que requereixen ampliació.
- En algunes ocasions pot semblar que hi ha algun solapament, perquè les actuacions proposades han prioritzat el pensament global, i, per tant, el fet que tot està relacionat.

Sra. Irma Rognoni, Vicepresidenta del Consell Municipal de Benestar Social

Ara tota aquesta feina, com els deia abans, l'estem treballant, analitzant i a partir d'aquí elaborarem un document. Ens comprometem a que això tingui un resultat i que el puguem incorporar. Per tant els hi farem el retorn oportú en el seu moment.

Sr. Rafael López, representant del Col·legi d'Educadors i Educadores socials de Catalunya. CEESC

Els hi passaré per escrit algunes aportacions, ja que són aportacions concretes a nivell d'objectius i contingut.

Sra. Irma Rognoni, Vicepresidenta del Consell Municipal de Benestar Social

Seran benvingudes i analitzades.

Sra. Mercè Darnell, representant de Caritas Barcelona

Crec que estaria bé, en la línia de donar visibilitat a accions que ja es duen a terme però que no es coneixen prou, avançar aquest document, i concretar en temps i mesura aquests objectius específics. Així veuríem el que estem fent i el que no, perquè a vegades hi ha una excessiva dispersió, o algunes accions s'estan duent a terme però no del tot, o no caldria. Potser si això es fes una mica més operatiu i quedés més constància dels percentatges que volem augmentar, per exemple, arribaríem més a un consens del que hi ha i el que no. També fa palès que hi ha tantes entitats i tanta dispersió i desconeixement del que fem, que al final acabem repetint coses.

Sra. Irma Rognoni, Vicepresidenta del Consell Municipal de Benestar Social

Per això ara hem de fer la segona part. S'ha fet un esforç de síntesi de primer ordre, i després tot això ho anirem reordenant i comunicant-ho. S'ha de treballar el tema de la dispersió o el desconeixement del que fem els altres.

Sr. Rafael López CEESC

Com a criteri general, jo recomanaria que quan es fan aquests treballs, si estan clars els àmbits, sempre es convidi a la persona que fa la coordinació del Grup de Treball del Consell. A mi em sobta que el Sr. Villena no sigui en aquest grup. Una altra qüestió és

que no hi hagi disponibilitat, però si no és el Sr. Villena, que algú del Grup de Treball d'Infància pogués estar en un treball com aquest. Jo he detectat dues persones que repeteixen entre el Grup de Treball i el grup que ha estat treballant el document. Però ho establiria com a criteri general.

Sra. Emília Pallàs, Secretària del Consell Municipal de Benestar Social

Vam plantejar, quan ho vam presentar, que les entitats que formen part dels Grups de Treball de Pobresa i d'Infància especialment, formessin part d'aquesta Comissió. Potser heu trobat dues persones coincidents però pel que fa a organitzacions, moltes més han participat. Potser no la mateixa persona del Grup de Treball d'Infància ha participat en l'altra Comissió, perquè a vegades les entitats han buscat persones més especialistes en aquest tema. Per tant sí que es planteja aquesta proposta, que diferents entitats puguin formar part de diferents Grups de Treball i es va crear un grup específic després de pensar-ho molt, perquè tenia una singularitat especial i perquè podien haver diferents grups implicats.

5. Pla de Treball del Consell

Línies de debat dels Grups i/o Comissions del curs 2014 – 2015 i Pla de Treball de la Comissió Permanent

Sra. Mercè Torres, Vicepresidenta associativa del Consell Municipal de Benestar Social

Per poder obrir el debat, que és l'interessant, a més dels temes a destacar, sobretot vull donar les gràcies a les persones coordinadores dels Grups de Treball.

Voldria destacar dos temes interessants:

Grups de Salut i Drogodependències. Continuar incidint en la prevenció del consum d'alcohol entre els pre-adolescents i adolescents, i veure l'augment de ludopaties entre els adolescents. Aquest tema també es podria abordar des del Grup de Treball d'Infància.

Grup d'Acció Comunitària. Actualitzar la informació dels actuals plans comunitaris i veure si han estat o no afectats per aquesta crisi.

S'obre torn de paraules per als coordinadors de grups per a presentar línies breument.

Sr. Albert Sales, coordinador Grup de Treball de Pobresa.

A nosaltres el que més ens preocupa de cara a aquest any és el tema metodològic. El que ja indicava la Sra. Mercè Darnell, sobre la multiplicitat d'espais on participen les persones que venen al Grup ha fet que en els darrers dos anys hagi decaïgut la participació. Ens és molt complicat demanar compromís amb un Grup de Treball que tractarà els mateixos temes que es tractaran a la Taula d'Aliments, a la Xarxa d'Atenció a Persones sense Llar, etc. Per tant, metodològicament parlem de reduir el nombre de sessions i de focalitzar-les molt en temàtiques molt concretes, continuar el treball que estem fent, veient com ens imaginem la intervenció social en matèria de pobresa a llarg

termini, en els propers cinc anys i tractar-ho des de diferents àmbits en tres sessions a mode de jornada.

Sr. Josep Maria Villena, coordinador Grup de Treball d'Infància.

Aquest any pensàvem tractar a mode experimental el tema de l'“economia circular social”, perquè “economia circular” tots sabem el que és, aplicar formes de vides sostenibles, però nosaltres volem aplicar la intersecció dels aspectes socials i de l'economia, seguint l'horitzó 2020 que el Parlament i Consell europeus s'han proposat per a que Europa utilitzi eficaçment els recursos. En el nostre cas seria seguint la línia de nous estils de vida, que coneixem i que poden ser positius o negatius (utilització de les tecnologies, valors, etc.), mirar com donem resposta a aquests estils de vida pel que fa a valors en economia social i solidària, creixement personal, resiliència individual i col·lectiva, aplicada a nenes i nens i els serveis que des de l'Ajuntament s'estan fent.

Sra. Mercè Pérez Salanova, coordinadora Grup de Treball d'Envel·liment.

Durant el període vinent de treball, treballarem com a grup fent aportacions per a la 4a Convenció “Les veus de la gent gran”, que es farà a primers de febrer i de la qual aquesta Permanent i el Plenari del Consell en tindrà notícia a través de la Comissionada de Gent Gran o la pròpia Regidora.

A més d'això, la línia de treball que recull l'interès del grup i que volem proposar és treballar entorn el tema de les tecnologies i envelliment, en una doble línia: tecnologia per a la sostenibilitat a les cures per a l'atenció a la vida de les persones, i tecnologia com a entorns de relació i de participació. Evidentment tractarem del programa “Vincles”, però no amb un plantejament de vendre el bé de les tecnologies, sinó de saber el que hi ha, el que poden donar de sí, els límits, les bretxes digitals, les maneres com les podem afrontar. És a dir, què guanyem i què perdem i treballar-ho en diferents vessants: tant en actuacions del propi Ajuntament com buscant experiències d'altres llocs que ens ajudin a capacitar-nos i empoderar-nos.

Amb això no vull dir que ens instal·lem en un lloc allunyat de la realitat. El Grup de Treball sempre ha estat tocant de peus a terra, no hem parlat de la crisi o de la funció pagadora i cuidadora de les persones grans i les dones grans perquè fa dos cursos vam fer el monogràfic. Sempre intentem tocar de peus a terra, però el que podem proposar, atenent que els documents tenen la seva limitació, sempre és limitat.

Aquest any també voldríem treballar l'aproximació entre necessitats i dades i la generació de coneixement, justament per a diferenciar. Una cosa és que demanem que es treballin dades, i una altra és que pensem que aquestes dades ja són coneixement. Segur que el Sr. Oriol Romaní compartiria amb mi que hi ha una perspectiva de comunicació que no té perquè ser acadèmica, que s'ha de poder treballar també amb les dades que venen des de la intervenció social o que es recullen des de l'estadística.

Sr. Oriol Romaní, coordinador Grup de Treball de Drogodependències.

Voldria plantejar una qüestió que no és específica del nostre grup, però que està relacionada amb l'horitzó 2020 de la Comunitat Europea. Un dels aspectes fonamentals és precisament el paper proactiu que haurien de tenir les institucions locals en relació a articular-se amb les fonts de coneixement universitàries, etc. Aquest és un dels temes fonamentals que ens pot ajudar, per exemple des d'un punt de vista metodològic, a

tenir tecnologies socials, aquestes metodologies d'intervenció a les que es referia la Sra. Mercè Pérez a on podem articular les dades objectives de tipus estadístic, el registre de pràctiques socials molt concretes i els relats subjectius de com viu la gent la situacions. Moltes vegades l'estadística pura i dura, freda, ens pot dir barbaritats però no es transmeten tan bé com amb altres fonts de coneixement complementàries molt més lligades als aspectes més subjectius i que tenen més a veure amb els sentiments.

Precisament és una ocasió molt interessant per tenir aquest tipus de tecnologies socials molt lligades a intervenció i participació que ens permetessin aquesta mínima concreció que vàries de les intervencions que hi ha hagut abans, específicament la de la Sra. Teresa Crespo, han reclamat. A vegades tenim la sensació que parlem molt però les concrecions costen de veure, es van veient a mig i llarg termini. Sembla que la distància entre capacitats reals que tindria una institució com l'Ajuntament de Barcelona i el que realment veiem que es pot arribar a fer és molt gran. Això només per insistir que tenim una bona ocasió per a poder treballar en aquest sentit i consolidar altres fonts de recursos per a aquest tipus de coneixement de la realitat que ens permeten intervenir-hi molt millor.

Pel que respecta al Grup de Treball de Drogodependències, està clar que l'aspecte fonamental és continuar la participació en la normativa i el seguiment dels clubs de cànnabis; la gestió de les emocions en la intervenció social, de tipus personal i comunitari, que és fonamental no només en relació a les drogues, però poc treballat (s'ha fet des del punt individual però no s'ha treballat des d'un punt de vista més social, i això ens podria donar molts avantatges en el moment de la intervenció); prevenció comunitària, que està en la línia del que proposa el Grup d'Acció Comunitària.

Sr. Rafel Guayta, coordinador Grup de Treball de Salut.

Nosaltres seguirem el plantejament de pensar globalment per a buscar propostes d'actuació local. Òbviament tenim aquest horitzó 2020, i l'any vinent serà l'any del Pla de Salut 2015 – 2020, per tant hi haurà aspectes molt importants de tot l'espectre de salut de la ciutadania, que probablement seran motiu de reflexió. Un tema que ens hem plantejat, i hem parlat amb coordinadors d'altres grups, és intentar trobar espais de reflexió comuna i intersectorial per a un enfocament transversal de salut.

Finalment, buscarem aquest enfocament clar de salut pública, perquè creiem fortament en que ha de seguir-se l'eix d'impregnar de salut totes les polítiques.

Sra. Emília Pallàs, Secretària del Consell Municipal de Benestar Social, en representació del Grup de Treball d'Acció Comunitària.

El Sr. Ferran Cortés, coordinador del Grup de Treball en els darrers tres anys, deixa la coordinació del grup per temes personals i laborals. Hem estat treballant conjuntament amb ell per a veure quina persona podia assumir la coordinació d'aquest grup, que és també molt important i significatiu per al Consell Municipal de Benestar Social. Finalment serà la Sra. Marta Llobet, professora de la Universitat de Barcelona, que a partir d'aquest curs assumirà la coordinació d'aquest grup.

7. Proposta de punts d'ordre del dia pel Plenari del 26 de novembre de 2014

Sra. Irma Rognoni, Vicepresidenta del Consell Municipal de Benestar Social

Segons el nou Reglament que vam aprovar la Permanent pot proposar punts de l'ordre del dia a tractar al Plenari, per tant, passo la paraula a la Sra. Emília Pallàs, Secretària del Consell Municipal de Benestar Social.

Sra. Emília Pallàs, Secretària del Consell Municipal de Benestar Social

Tenen l'ordre del dia del Plenari a les carpetes. Es tracta del Plenari de final de curs, molt centrat en un resum del que avui ha sortit aquí. Intentarem que tot el que ha sortit en aquest debat de la Permanent, degudament harmonitzat, es pugui també presentar en aquest Plenari, però si tenen alguna proposta o suggeriment a fer, d'algun tema que vulguin plantejar, també es pot incloure.

Sra. Mercè Darnell, representant de Càritas Barcelona

No és tan pel punt del Plenari, sinó una aportació de temes possibles per als grups. Seguint amb el que comentava el Sr. Oriol Romaní de la transversalitat, crec que pel que fa a la franja d'edat de 16 a 18, tot el que relaciona salut mental, drogues, malestars personals i familiars, violència intrafamiliar, paterno-filial, etc. és un tema de futur i per al qual no hi ha cap servei públic, sinó que són privats (a Càritas hem ajudat a vegades a famílies a pagar serveis privats caríssims). Estem ajudant a pagar a famílies amb joves de 14, fins i tot de 12, a 18 anys amb problemes barrejats de relacions, conducta, malestar, drogues i salut mental. Convido a avançar en aquest tema.

Un altre tema transversal comunitari i pobresa: el Sr. Albert Sales i la Sra. Teresa Crespo han dit quelcom fonamental: el donar i el rebre. Hem de fer propostes a la ciutat de reconversió molts dels projectes basats en el donar en projectes del donar i el rebre. Em refereixo a totes les propostes que ja hi ha i que s'està fent sobre aliments, intercanvis, xarxes. Crec que hem d'avançar per aquí, perquè si no, per desgràcia, molta de la gent que ha patit la crisi, i sobretot gent empobrida, se l'ha situat en el cantó del rebre, no en el de donar, i a costa de satisfer necessitats bàsiques, estem oblidant altres necessitats que també són bàsiques, com la dignitat, l'autonomia i la participació. Convido a fer una reflexió a fons d'anar més enllà de la distribució d'aliments en espècie, més enllà de la distribució organitzada.

Anem més enllà i fem propostes de futur que ocupin també a la gent, i que li donin dignitat i capacitat sobretot de donar. La reciprocitat és molt important, i en aquest sentit, crec que el Sr. Oriol Romaní comentava la recerca que va més enllà de les dades. Això ha d'anar lligat a una recerca que tingui una part més antropològica, d'històries de vida de la gent, de participació de l'usuari, més d'anàlisi de text i d'entrevista. Hem de fugir una mica de l'anàlisi estadística de pobresa, que està molt bé, però manca l'altra part. Els mateixos usuaris, si volem que siguin protagonistes, tenen molt a dir.

Sra. Felisa Pérez, representant de la Federació Catalana de Drogues

Crec que hauríem de tenir la relació dels programes que s'estan duent a terme amb aquest tipus de metodologies, una relació perquè els barris i els grups, tant del tercer

sector com d'associacions de veïns, que vulguin iniciar algun tipus de treball, puguin basar-s'hi o visitar, o tenir la relació dels llocs on ja s'està treballant d'aquesta manera.

Sra. Mercè Torres, Vicepresidenta associativa del Consell Municipal de Benestar Social

Agraeixo molt el que aquesta Permanent sigui un espai de treball. Crec que seria interessant, dins de la nova dinàmica de la Permanent, plantejar un tema d'interès a la ciutat que es pogués treballar i abordar des de la pròpia Comissió Permanent. Del que s'ha exposat, plantejaria que féssim una reflexió sobre l'atenció social i l'acció comunitària per a combatre el creixement de les desigualtats. És de vital importància el treball conjunt dels dos tipus d'intervenció i enllaçar-los posant per sobre els interessos generals de la comunitat.

La intervenció coordinada de tots els professionals, dels agents socials i de les entitats que formem part o participem d'un mateix territori, és fonament de cohesió i d'igualtat. Sóc conscient que en alguns territoris de la ciutat aquesta relació està sent difícil. Però entenent que l'objectiu final és compartit per tots els agents, caldria avaluar el perquè i buscar fórmules que generessin sinèrgies per a combatre tantes desigualtats. També caldria establir un calendari de sessions 2015.

8. Diversos

Sra. Irma Rognoni, Vicepresidenta del Consell Municipal de Benestar Social

Simplement informació general sobre:

- L'Àgora Ciutadana, que tindrà lloc el 27 de novembre.
- Premi als Mitjans de Comunicació del CMBS 2014.
- Celebració del Dia Internacional de la Pobresa, el 17 octubre per part de la taula Tercer Sector.
- Presentació de conclusions del 18è Fòrum FEDAIA "Invertir en infància".

Cedeix la paraula a la Sra. Emília Pallàs perquè comenti aquest darrer punt.

Sra. Emília Pallàs, Secretària del Consell Municipal de Benestar Social

Aquesta secció estava plantejada perquè algunes de les entitats aquí presents poguessin fer alguna aportació en relació a alguns d'aquests temes, però ens hem passat de temps. Els temes que comentava la Regidora són els que han passat en els últims mesos.

Sra. Irma Rognoni, Vicepresidenta del Consell Municipal de Benestar Social

Si hi coincideixen tots en acabar la sessió, la donem per finalitzada. Tot i l'extensió de temps d'avui, si algú considera que queda algun tema per treballar, per suposat el treballarem.

No hi ha intervencions i es dona per tancada la sessió.